

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานเข้าไปดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ไม่มีหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพหลักในการกำกับดูแลในพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้โครงการเกิดประสิทธิภาพ และมีกลไกการกำกับติดตามในพื้นที่อย่างชัดเจน เห็นสมควรกำหนดหรือมอบหมายให้กรมการปกครอง เป็นเจ้าภาพในการกำกับดูแล เพราะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการดูแล กำกับ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการหมู่บ้าน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

2. การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต จำเป็นต้องมีการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นการวิเคราะห์ที่กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุน หรือปรับเปลี่ยนค่านิยม และวิถีการดำรงชีวิต จึงต้องทำความเข้าใจแบบองค์รวมและอย่างต่อเนื่อง ใช้วิธีการเรียนรู้และการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์และนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตได้

3. ต้องมีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปอย่างยั่งยืน

4. ให้ทุกชุมชนได้รับโอกาสในการเข้าถึงแหล่งงบประมาณของภาครัฐอย่างรวดเร็ว ครอบคลุมและทั่วถึง ส่งเสริมให้คนในชุมชนร่วมกันบริหารจัดการเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ ลดต้นทุนและปัจจัยการผลิตทางการเกษตรและสร้างโอกาสในการพัฒนาหรือเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากให้กับ

ชุมชน

5. ปรับเป้าหมายการพัฒนาชุมชนทั้งในชนบทและในเมือง โดยมุ่งเน้นการทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ และการพัฒนากิจกรรมด้านเศรษฐกิจของชุมชนเป็นเป้าหมายหลัก

6. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในด้านการจัดการเงินทุนและศึกษาความเป็นไปได้ในการยกระดับกองทุนต่างๆ ของชุมชน ให้เป็นธนาคารท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และระบบการกู้ยืมภายในชุมชนด้วยหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง

7. เปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีเข้ามาส่วนร่วมในการบริหารงาน และตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

8. การขับเคลื่อนกิจกรรมหมู่บ้านตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีการประเมินและติดตามอย่างสม่ำเสมอ หน่วยงานต่าง ๆ ควรมีการสนับสนุนอย่างเหมาะสม พร้อมทั้งให้การยกย่องชมเชย เช่น มอบใบประกาศเกียรติบัตรหรือโล่รางวัล ให้กับบุคคล หรือหมู่บ้าน เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการพัฒนาหมู่บ้านและการรักษาระดับมาตรฐานของหมู่บ้าน

9. สร้างงาน สร้างอาชีพเสริมให้กับประชาชนในพื้นที่ชนบทหลังฤดูเก็บเกี่ยว ให้มีงานทำตลอดปี เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนในชนบทอพยพไปทำงานในเมืองใหญ่